

6.

Runningas lõukoer istus lünkale sure kiwvi otsa, lästis rigi allamad murrule mahha lükkitada, suurisuggu nihästi kui allamad — iggamees omma paika, kõrwad lahri tehha ja suud finni sulguda; Reinowadder seisib kunningasa kõrwas ja libbitses sabbaga. Runningas turtsatas paar forda ja ütles siis: „Olge wait ja kuulge minno juttu, linnud nihästi kui ellojad, kehwad ning rikkad, weiked ning sured, kõik kuulge nüüd minno sõnnu! Teie, minno sured issandad, ja kõik teised kunninglikko au ning wõlli ka allamad: Reinowadder rebbane seisab siin minno wõlli al; ärifese aea eest peeti nõu, tedda wõlla puu; agga temma on meie kunninglikko au-järje ees paljo sallaaesju ülestunnistand, sellepärast lingime temmale ueste omma kunninglikko armo ja wõltame temma juttu uskuda. Peale sedda on kunningana, meie auwäärt abbifasa temma eest wägga pallunud, mispärast Reinowadderiga leppin ja kerre ning ello priuse temmale tõutan. Meie kunninglik ool ning wõlli saab eddespidi ka Reinowadderit kaitsema ja temma ülle warsama; siin käsfin minna teid, kui ello teil armas on: austage Reinowadderit, temma naist ja lasti iggas kohhas, kus teie — olgo õsel ehk päwal — neudega kokko juhtute. Minna ei wõtta piksemalt kaebtusi Reinowadderi peale enam kuulda, mis kadbedus ning kurjus temma peale tõstab; temma endised kurjad tööd jägo unnustusse, sest temma akitab tõttelikkult meelt parrandama. Omme ommiko warra wõttab temma pauna selga ja keppi kätte ja lähheb wagga mehhe kombel Kusalusse endisid pattu kahhetsema, egga tulle enne taggasi kunni kõik wannad wõllad andeks on sanud.“ — Hints ütles tullise wiibhaga suud möda Kriimsilma ja Messiläppa issandale: meie iõ ja waew läks üsna tuulde, oh olleffime laugel — laugel siit, ehk neelaks maa meid alla! Kõl armo leidnud Reinowadder meid kolmekeste nüüd uskatusse

sabab. Üks sila mul lõppes, nüüd kardan teise eest! Messiläpp foetis: Ma näen, mõnnus nõu on meil kallis assi! Agga Kriimsilm ütles: Se assi on kül kantsakas, siisti läkki jalla pealt kunninga jure. Temma astus Messiläppaga felttis wiibhaga kunninga ja kunningase ette, seal tõstsid nemmad kahheteeste paljo kaebtusi Reinowadderi peale ja räkifid äkilise sõnnaga; agga kunningas ütles: „Kas teie minno juttu ei olle kuulnud? Minna ollen Reinowadderi uest armoga wasto wõtnud. Mis teie, tolliwannid, weel tahhate?“ — Kõi kunningas nõnda wiibhaga ütelnud, käs kis ta mõllemid finni wõtta, sidduda ja wangitorni eita; sest Reinowadderi jut nende sallakurjusest tullis kunningale meele.

Alkuiselt oli Reinowadderiga luggu opis teisiti läinud; temma peasis kimbust ja tõukas omma pealekaebajad äbbi ning willetsuse siöse. Kawwalal kombel oskas temma asja nõnda tallitada, et tük nabka karru turja pealt — pikkuti ning laiuti üks jalg — mahha hülliti ja temmale tee paunaks teht. Kunningasa käest pallus Reinowadder weel pastlid, üteldes: Teie wallitsejite mind, armoline kunninglik emmand, armo teekäijaks, aidke mind nüüd teele walmistada. Kriimsilma issandal on kaks pari pastlid, egga se paljo olleks kui teise pari mulle annaks. Tallitoge, armoline emmand, sedda asja kunninga, meie issanda läbbi. Ka Kriimsilma emmand wõiks omma lingadest ühhe pari mulle anda, temma istub enamist koddõ lee-paeal, mis ta seal lingadega teeb.“ Runningana foetis naeratades: „Nemmad wõiwad mõllemad teile pari kingi anda!“ Reinowadder tännas wiikast elduse eest ja ütles kummardades: „Mul on nellid uut kinga, nüüd ei tahha ma piksemalt aega wiibitada. Kõige õnnistuse offalitseks, mis wagga teel nõuan, peate teie aus emmand ja kunningas sama; teie mõllemade eest tahhan kolmforda iggapäw palwet piddada. Jummal sago teile üksford kõik armo rohkest lättetasfoma, mis mulle waesele ollete näitnud.“